

DEÁK CSILLAG

Majd összeszoknak

A régi közhely, hogy ellentétek vonzzák egymást, Géza és Jolán esetében nem volt érvényes. Hogy ti mennyire egy húron pendültök, csodálkozott Géza anyja, a Joláné is irigykedve jegyezte meg, ha nekem egy ilyen Géza jutott volna, hol lennék én ma. Ugyanazok a könyvek, sport, zene érdekelte mindkettejüket. A Wagner-opera ötórás előadását lankadatlan rajongással hallgatták végig. Másnap Géza szégyellősen megjegyezte, ő akár ma este is újból megnézné. Jolán kinyitotta a táskáját és meglöbögötte az újabb operajegyeket. Mindenben tökéletes volt az egyezés. Csak ne lett volna Pajkos és Murci. Gézának kutya, Jolánnak macska. Géza elmondta, ő kutyapárti, Jolán se titkolta, hogy a macskákat imádja. Majd szép fokozatosan összebékítjük őket, mondta a férfi. Nem lesz ebből kutya-macska barátság, szólt nevetve a nő.

Jolán, Gézánál tervezett első látogatása előtt bökte ki, gyerekkora óta fél a kutyáktól, és ha csak ugatást hall, azonnal kiveri a víz. A férfi legyintett, majd megszeretted Pajkost, én élni se tudnék kutya nélkül. Míg a nő ott tartózkodott, Géza nem engedte be a szobába a kutyát, a balkonon tanyázott, hangját se lehetett hallani. A férfi vallomása utolsó pillanatban hangzott el: allergiás vagyok a macskaszőrre, ami ellen van orvosság, de a nyávigasztól azonnal migrénes rohamot kapok. Murcinak a lakás távoli pontján kellett várakoznia. Ha Gézánál tartózkodtak, a nő gyakran megjegyezte, szegény Murci, mennyire várja őt, még szerencse, hogy édesanyja ott van a lakásban és vigasztalja, de szinte idáig hallja macskája szomorú nyávigasztát. A nyávigaszt szó hallatára Géza elsápadt. Ő Jolánnál Pajkost emlegette, édesanyja, aki ez idő alatt a kutyára vigyáz, ellátja-e kellőképpen kedvencét? Ugatás szót nem ejtett ki a száján, így a nő elengedte füle mellett a hallottakat.

Az együttlét megszervezése egyre nehezedett. Murci vagy Pajkos. Ez nem lehetett kérdés. Orvos barátjuk vette rá őket arra, hogy menjenek pszichológushoz. Egy ideig jártak terápiára, de a javulás elmaradt. A pszichológus javasolta, próbálják meg a két állatot fokozatosan összeszoktatni, ha sikerül, akkor ez gyógyulást hoz számukra is. Jolán ölben vitte Murcit, Géza Pajkost pórázon, a parkban találkoztak, kellő távolságra ültek le egymástól. Murci felborzolt szőrrel fújta, nyávigaszt, Pajkos rá se hederített az előtte sétáló kutyákra, Murci felé fordulva folyamatosan ugatott. Jolán befogta a fülét, Géza bedugta a füldugót a fülébe, amit éjszaka is használt.

A kísérletet naponta megismételték, egymáshoz egyre közelebbi helyet keresve. Az ugatással, nyávogással nem törődtek, mert nem is hallották, Jolán is áttért a füldugóra. Ott üldögélve mobilon szerelmes leveleket írtak egymásnak. Az idillnek az őszi, kellemetlen eső vetett véget. Egyszerre támadt ugyanaz az ötletük, SMS-ben közölték a másikkal: *Nálam vagy nálad, és hozd a tiedet.* Pénzt dobtak fel, a kijelölt helyszín Géza lakása lett, ami egyébként is tágasabb volt. A férfi kiürítette az egyik kis szobát, majd ott összeszoknak szeretteik, volt elég idejük barátkozni.

Végre hosszabb együttlétet tervezhettek, naponta írtak egymásnak, telefonon tárgyalták a részleteket. Géza még a házasság gondolatát is megemlítette. Együtt mentek kutya- és macskaeledelt vásárolni. A nő nem értett a kutyakajákhoz, még a tévéreklámokat se bírta elviselni, most a legdrágább konzerveket választotta ki. A férfi macskaeledelből változatos menüt állított össze, de amikor betette kosarába a macskafotóval díszített dobozokat, valamennyit lefele fordította.

A kis szobában elő volt készítve labda, műcsont és tálkákban étel, víz. Jolán Murci kis bélelt kosarában hozta. Pajkos már lakmározott, amikor Jolán betolta a kosarat a macskával a szobába, villámgyorsan behúzta maga után az ajtót és a lakás másik végébe szaladt. Nem bírtam elbúcsúzni Murcikámtól, szipogott. Géza megsimogatta, és sokáig nem szóltak egy szót sem. Feszülten figyeltek, hang nem szűrődött be. Ugye nem harap? Ugye nem karmol?

A vacsorához ünnepi terítés, damasztabrosszal, kristály poharakkal, a háromfogásos menühöz vörösbor. A jégbehűtött pezsgőt Géza a hálószobában szolgálta fel, a mécsesek fénye megcsillant az ezüst tálcán és a fehér selyem ágyneműn, ami nem maradt sokáig simára vasalt.

Hajnalban Jolán felriadt, megrázta Géza vállát, nyávogást hallok, ez Murci. A férfi felült, hallgatózott, arca vörösödni kezdett, bosszúsan szólt, Pajkos már csinált ilyet, de macska nem tudja kinyitni az ajtót, aludjunk, sok volt a pezsgő. A nyávogás erősödött. Igen, Murci van itt! A nő kiugrott az ágyból, ki akarta nyitni az ajtót. Géza ott termett, megfogta a kezét, és sziszegve kétszer is megismételte: ide macska nem teszi be a lábát! Akkor én se, kiáltotta Jolán és kiszakítva kezét a Gézáéból, kinyitotta az ajtót. Pajkos állt ott, a kutya! Testén karmolások jelei, egyik füle csonkán, véresen lógott. Sántikálva futott be a szobába, felugrott a Géza párnájára és gazdáját nézve keservesen nyávogott. A férfi a fejéhez kapott, majd odarohant az ágyhoz, megfogta Pajkóst és a nyitott ajtón keresztül kihajította a szobából. Jolán a kis szobához szaladt, az ajtó nem volt nyitva. Nem mert benyitni.